



Minister Energii

BM-WPR.0510.229.2026.KK

Warszawa, 30.07.2026

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją posła Marcina Józefaciuka o numerze 17734 w sprawie *planu transformacji energetycznej państwa, ograniczenia emisji dwutlenku węgla oraz finansowania rozwoju energetyki jądrowej i odnawialnych źródeł energii*, poniżej przedstawiam odpowiedź przygotowaną w porozumieniu z Ministrem Klimatu i Środowiska.

Polska aktywnie podejmuje działania, które zapewniają kontrybucję do osiągnięcia ogólnounijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych (GHG) o co najmniej 55% do 2030 r. względem poziomu z 1990 r. (zgodnie z założeniami pakietu Fit for 55). Scenariusz WEM Krajowego Planu w Dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. z perspektywą do 2040 r. (dalej: KPEiK) wskazuje możliwość osiągnięcia do 2030 r. ok. 43% redukcji emisji GHG dla całej gospodarki (do poziomu ok. 253,7 mln t ekw. CO₂). Scenariusz WAM natomiast szacuje na 2030 r. możliwość osiągnięcia ok. 53% redukcji krajowej emisji GHG (do poziomu ok. 211,7 mln t ekw. CO₂).

Analizy do KPEiK wraz z założeniami i metodyką są kompleksowo opisane w jego załącznikach 1-3. Założenia KPEiK uwzględniają aktualne zmiany w otoczeniu gospodarczym i energetycznym Polski oraz opierają się na szerokim zakresie analiz ekonomicznych, społecznych, infrastrukturalnych i regulacyjnych, odzwierciedlających bieżącą sytuację rynkową i technologiczną kraju.

Transformacja energetyczna w Polsce musi być zgodna także z najnowszym pakietem regulacji unijnych, które wyznaczają wiążące cele, tempo zmian oraz ramy finansowe i technologiczne. Są to m.in.: dyrektywa PE i Rady (UE) 2023/2413¹ o odnawialnych źródłach energii (RED III), rozporządzenie PE i Rady (UE) 2021/1119² Europejskie Prawo o Klimacie czy dyrektywa 2023/955³ o efektywności energetycznej. Harmonogram realizacji poszczególnych etapów transformacji energetycznej w KPEiK został opracowany na podstawie szczegółowych danych prognostycznych dotyczących zapotrzebowania na energię, struktury wytwarzania, kosztów technologii oraz scenariuszy rozwoju poszczególnych sektorów gospodarki. Dokument przedstawia zestaw kamieni milowych - celów ilościowych, polityk oraz działań, które razem tworzą spójny czasowy plan transformacji.

¹ Dyrektywa PE i RE z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999.

³ Dyrektywa PE i RE z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955.

Kluczową rolę odgrywają w finansowaniu transformacji energetycznej fundusze Unii Europejskiej, w tym m.in. Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko (FEnIKS), Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej (FEPW), Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki (FENG), Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF, ang. Recovery and Resilience Facility), a także Mechanizm Sprawiedliwej Transformacji (MST, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, Program InvestEU) i in., które wspierają inwestycje w infrastrukturę, OZE, efektywność energetyczną i modernizację regionów węglowych. Środki te są uzupełniane przez finansowanie krajowe, w tym programy NFOŚiGW, budżet państwa i instrumenty wsparcia dla energetyki. Istotne znaczenie mają również instytucje finansowe i kapitał prywatny, które dzięki finansowaniu projektowemu i instrumentom zwrotnym mogą wielokrotnie zwiększyć skalę inwestycji. Transformację wspierają także mechanizmy rynkowe, takie jak aukcje OZE, system wsparcia energetyki wiatrowej na morzu, rynek mocy czy system białych certyfikatów. Kompleksowa informacja na temat finansowania transformacji energetycznej została szczegółowo opisana w załączniku 5 do KPEiK pn. „Finansowanie transformacji klimatyczno-energetycznej”.

W odniesieniu do energetyki jądrowej informuję, że nowelizacja ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, uchwalona w 2025 roku, zabezpieczyła w budżecie państwa (w formie obligacji skarbowych) kwotę 60,2 mld zł. Inwestorem projektu EJ Lubiatowo-Kopalino jest spółka PEJ (Polskie Elektrownie Jądrowe sp. z o.o.) należąca w 100% do Skarbu Państwa. Dostawcą technologii jądrowej jest amerykańska firma Westinghouse, a generalnym wykonawcą amerykańska firma Bechtel.

W przypadku projektu drugiej elektrowni jądrowej trwa obecnie postępowanie konkurencyjne na wybór technologii, generalnego wykonawcy i ewentualnie współinwestora zagranicznego.

Aktualnie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska toczą się prace mające na celu ułatwienie i usprawnienie procesów legislacyjnych w zakresie transformacji energetycznej. Przykładami mogą być projekty UD332 (obecnie na etapie komisji prawniczej) czy UC118 (aktualnie trwają analizy uwag zgłoszonych w ramach konsultacji i przygotowywane są odpowiedzi). Dodatkowo w dniu 13 czerwca br. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów zmieniające rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, na mocy którego inwestycje w energetykę wiatrową związane z repoweringiem będą zwolnione z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów.

Zagadnienia dotyczące wpływu transformacji energetycznej na kształtowanie cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych, zarówno gospodarstw domowych, jak i przedsiębiorców, jest traktowane przez rząd RP jako jeden z priorytetowych obszarów analitycznych. Transformacja energetyczna jest pojęciem bardzo złożonym, obejmującym szereg elementów, które podlegają ciągłym analizom i pracom, zarówno w administracji rządowej, jak i na forum UE. Bardzo istotna jest także sprawiedliwa transformacja rejonów górniczych, która stanowi jeden z kluczowych obszarów KPEiK. Obejmuje ona zarówno ochronę miejsc pracy, jak i tworzenie nowych możliwości zatrudnienia poprzez rozwój nowoczesnych sektorów przemysłowych. KPEiK podkreśla, że transformacja energetyczna będzie miała istotny wpływ na strukturę zatrudnienia w całej gospodarce. Dokument zawiera analizy skutków makroekonomicznych i społecznych, w tym prognozy dotyczące zmian na rynku pracy.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia Ministra

Konrad Wojnarowski

Podsekretarz stanu

30.07.2026

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
2. Ministerstwo Klimatu i Środowiska